

RAČENKA
2021/2022

**POSLEDNÍ
SLANĚNÍ
Kryštofovy
Hamry**

hk-rac.cz

Račenka vychází pro členy a hosty klubu v prosinci 2021

Né příliš zodpovědný redaktor:
Honza Šabata HŠv
honza.sabata@centrum.cz

Obsah

<i>Radka Šerclová</i>	Zlatý kanár	4
<i>Boženka Valentová</i>	Chorvatský dvojboj	10
<i>Boženka Valentová</i>	Vaterland v Lienzských Dolomitech .	15
<i>Boženka a Adrian</i>	Dobry den, pane Ministře	16
<i>Libor Hnyk</i>	Jak se pohybovat po tenkém ledě . . .	18
<i>Hšv</i>	Horoguru juniorský camp.	25
	Info ČHS	26
	Výsledky WRC 2021	28
<i>Hraběnka Viki-Taxis</i>	Camp šedého vlka	30
	Kalendář akcí RAČe	33
<i>Tenisák, Radka, Hnyk, Hšv</i>	Fotky v Račence	

**Školení bezpečnosti práce ve výškách
Revize prostředků
osobního zabezpečení
Montáž protipádových systémů**

alp063

Informace a kontakt na hk-rac.cz

Na obálce: Horoguru v Labáku

ZLATÝ KANÁR TENISÁKŮ

GRAN CANARIA KVĚTEN 2021

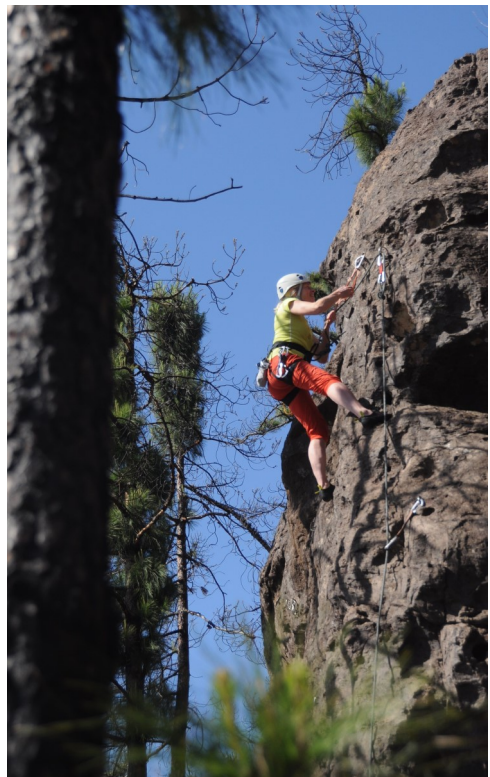
Jak to vlastně vzniklo? Covid se táhne už přes rok, lockdown střídá lockdown a už toho máme plný kecky. Když jsme dostali tip, že z Kanárských ostrovů se dá skvěle pracovat online, rozhodnutí, že tam jedeme, bylo celkem spontánní a okamžité. Španělsko bylo jedno z mála zemí, kam se smělo cestovat, a tak jsme chtěli vyrazit co nejdřív. Letenku jsme sehnali na 5.5. za 190 EUR a zpátky 19.5. za 225 EUR. Letíme z Mnichova. S sebou bereme silniční kola a batoh s ležením. Kola jsme nacpali do cyklovaků, a ty ještě doplnili dalšími věcmi, aby to dalo do 23 kg a pak jsme přikoupili jen jedno zavazadlo navíc a bylo to (to umožňuje Lufthansa).

Gran Canaria je jeden ze sedmi kanárských ostrovů, které leží v severním Atlantiku přibližně 100 km západně od Maroka a Západní Sahary a je to autonomní společenství Španělska. Název kanárské není od kanárků, ale pochází z latinského označení pro psa, „canis“. Kanárci byli následně pojmenováni podle těchto ostrovů. Hlavní město je rozděleno do dvou měst, a to Cruz de Tenerife a Las Palmas de Gran Canaria. Ostrov Gran Canaria, stejně jako i ostatní Kanárské ostrovy, je sopečného původu. Je téměř kruhového tvaru, převážně hornatý s nejvyšší horou Pico de la Nieves 1949 m.n.m. uprostřed ostrova.

Směrem k pobřeží vedou hvězdicově hluboké kaňony. Po obvodu má ostrov asi 230km a vede tam dálnice. Kdysi byla vel-

ká část ostrova porostlá kanárskou borovicí a vavřínovými lesy, které nasávaly z pasátových mraků vlhkost, a ostrov byl velmi úrodný. Křehký ekosystém však vážně poškodili španělští dobyvatelé pokácením lesů, aby měli kde pěstovat cukrovou třtinu.

Po 5hodinovém letu za přísných Covidových pravidel v letadle, v němž jsme seděli v rozestupech, s rouškami a z hygienických důvodů jsme nedostali kromě sušenky a půl litru vody nic k jídlu ani k pití, jsme doletěli do Las Palmas.

Je tu o hodinu míň než v Čechách, jsme cca 2,5 tisíce km jižně, ale stejně jako v Čechách tu bylo 16 stupňů a k tomu přišlo... Vyzvedli jsme v půjčovně Seat Leone a vyrazili po dálnici do městečka Agaete, které leží v severozápadní části ostrova. První dojem z ostrova byl dost zoufalý. Dálnice vede podél pobřeží a krajina okolo se zdá zcela vyprahlá bez vegetace, a navíc jsou všude nějaké rozestavěné budovy a člověk si připadá jako na staveništi. Po obvodu má ostrov asi 230km po dálnici, napříč to je 50km, ale přes hory. Takže se vlastně vždycky vyplatí to radši celé objet, když člověk spěchá na druhou stranu ostrova.

Agaete je nádherné městečko ležící u vstupu do slunného, úrodného údolí, s rozkvetlými pomerančovníky a citrónovníky. Sever ostrova je výrazně chladnější než jih, jak jsme časem zjistili. A počasí u nás na severním pobřeží bylo dost rozdílné i například od vnitrozemí. U nás většinou foukalo, dost často bylo pod mrakem nebo i přišlo, takže rozlehlou opalovací terasu, která byla na střeše domu, kde jsme měli azyl,

jsme moc nevyužili. Oceán je tu skoro pořád rozbouřený, takže koupat se mezi skalisky v ohromných vlnách je obtížné. Vlny a vulkán přestavují úchvatné drama. Zato na jihu jsou koupací destinace s písčitými plážemi, umělá hotelová městečka pro miliony turistů, kteří to pak mají z hotelu třeba i několik km na pláž k moři. Když se popojede trochu do vnitrozemí, je to jako nebe a dudy. Tam je počasí stabilnější, krajina zelenější, vesničky kouzelné, domečky s malými políčky pracně obdělávanými v těchto horských podmínkách. Všechno je tu zřejmě velmi úrodné.

Horolezeckých příležitostí je zde habaděj, hlavně sportovního lezení s perfektně odjištěnými cestami, ale jsou tu i možnosti tradičního lezení nebo boulderingu. Téměř všechny skály jsou vulkanického původu s širokou škálou různých chemických komponentů jako jsou čediče, trachyty a fonolity. Nejvíc tradičního lezení je v oblasti **Ayacata**, kde jsou i vícedélkové cesty, které jsou povětšinou v dobrém stavu.

Na sportovní lezení je zase výborná oblast **Tamadaba**, což byla také první, kterou jsme tu vyzkoušeli. Tamadaba je rozsáhlá přírodní rezervace v severozápadní části ostrova a je dosažitelná autem ze severu i z jihu. Vede tu spousta turistických cest a je tu i vyhlášená **ferrata La Guagua**. Lze přespat v kempu a odtud rovnou vyrazet do skal. Dle našeho skvělého průvodce od Vertical, byla orientace poměrně snadná. Z vrcholků je vidět ostrov Tenerife s nejvyšší horou Teide, přes 3 tis. m.n.m.

Další oblast, do které jsme se vydali je **Moya**. Leží na severu kousek za dálnicí, která vede podél pobřeží. Charakterizuje jí bujná vegetace, přístupová cesta vede vyschlým řečištěm potoka, po hranách akvaduktu, kterým protéká voda. První část lezení byla za sluníčka, po žhnoucí skále, odpoledne sem ale přichází stín, což je mnohem příjemnější. Se stínem se také začne ozývat skřehotání žab, kterých je

v okolních vodách tisíce.

Fataga je téměř v centrální části Gran Canaria, ale nejkratší cesta vede přes po dálnici po pobřeží na jih do Maspalomas a odtud na Fatagu. Jsou to dechberoucí červené skály u přehrady Presa Fataga. Podle průvodce se má jít přes přehradu, ale část schodiště tam spadlo, tak se to musí obejít celé zespoda. Lézt se tu dá klidně i odpoledne, kdy to všude sálá vedrem, ale tady je příjemný stín.

Roque Nublo je středovým bodem ostrova. Nachází se na dohled od nejvyšší hory Pico de las Nieves a posvátné hory Roque Bentayga. Je to takový vztyčený prst, který je posetý horolezeckými cestami. Je tu několik dvoudélkových cest pro tradiční lezení a podle průvodce je to taky nejlepší boulderingová oblast. Nakonec jsme na něj ale nelezli. Foukal vítr okolo 90km/h a navíc se to kolem hemžilo stovkami turistů, protože je to oblíbené výletní místo.

Sorrueda je poslední oblast, kterou jsme vyzkoušeli. Leží také téměř v centrální části ostrova, kousek od oblasti Fataga. Oblast je jak vystřižená z ráje, palmy, vysoká tráva, kaktusy, červené skály, tekoucí voda. Lezení krásné od čtyřek po sedmičky.

Lezeckých oblastí je zde ještě spousta, které jsme nestihli i když některé pro nás taky byly moc těžké.

Kromě lezení jsme se také vyřídili na silničních kolech. Terén je zde dost kopcovitý, takže to bylo celkem výživné, ale našlapali jsme tu za těch 14 dní skoro 500km. Pro mě nejnáročnější byl výlet na Tejedu, 101km s převýšením 2500m a na Teror asi 80km, převýšení přes 1100. Místní řidiči jsou ale na cyklisty zvyklí a chovají se k nim velmi ohleduplně. Pokud někdo zatroubí, tak je to na pozdrav a když jsme vjeli na kole do tunelu, zmerčily nás nějaké kamery a pravý pruh, po kterém jsme jeli, zavřeli pro auta a rozsvítilo se znamení, že tam jedou cyklisti.

CHORVATSKÝ DVOJBOJ

Navzdory Covidu a chmurným vyhlídkám, pokud jde o cesty do zahraničí se Honzovi podařilo domluvit s Jardou Řízkiem červnovou cykloplavbu, a pro tento účel sestavit tým mimořádně zkušených cyklistů převážně z Rače a spřátelených kruhů. Lukášovi, synkovi Vládi Weignera patří obdiv, že to s geronty vydržel. Vrutak vyplul v sobotu ráno z přístavu Jesenice Krylo na jižní trasu – Korčula, Pelješac... Cyklistické dávky, které nám Jarda Řízek naordinoval, byly snesitelné i pro příležitostné cyklisty, z velocipédů bylo možno párkrát přesednout i na seakajaky, Plavac mali byl standardně dobrý a lodní kuchař vynikající... Jardo, děkujeme!

Po týdenní plavbě jsme naložili kola do aut a vyrazili – většina k domovu, jen my a Voráčci na lezeckou část chorvatského zájezdu. Zamířili jsme ještě trochu dál na jih do oblasti Brela, která se nachází nad stejnojmenným přímořským letoviskem. Jedná se o dlouhý vápencový, k jihu obrácený pás skal s pevným, neolajzaným vápencem a poměrně dlouhými, místy i dvoudélkovými cestami, zajištěnými jak se na sportovky sluší. Modré bezmračné nebe, pražící slunce a vysoké teploty nás donutily nasadit přísný režim: 7.00 budíček, 7.30 odjezd do skal, nejpozději od 8.00 do oběda lezení; odjezd do domečku s klimatizací, oběd a klid na lůžku; v 16 hod. káva, odjezd

k moři; po návratu jídlo, víno, hry... a tak pořád 3 dny. Brely vřele doporučujeme - ze sportovců to nejlepší, co v Chorvatsku můžete najít – kvalita materiálů, jištění, dostupnost.

Z Brely jsme zamířili kousek na sever, do Velebitu do oblasti Tulove Grede, navštívit slavný Nugget tsil, kde bandité zastřelili náčelníka Apačů Inčučunu a Nšoči, a taky si trochu zalézt. Tulove Grede – lezci zatím téměř nepolíbená, krajinně nádherná skalní oblast. Nachází se v sedle Mali Alan na původní cestě přes hřeben Velebitu zvané Majstorska, spojující obce Svety Rog a Jasenici. Prašná šotolinka je lemována pomníky z poslední balkánské války, jejíž stopy jsou patrné i v širším okolí skal: není radno odchýlovat se od vyšlapaných cest, protože oblast nebyla dosud odminována. Krajina v sedle – vápencové věže, hřbety, kameny a kamínky, zelená tráva, žádná voda a žádné osídlení, s výjimkou domku bači, o kterém ještě bude řeč. Místo „zapomenuté bohem“, nikoli ovšem milovníky Mayovek. Kamenné zdi, která na vrcholu sedla lemuje v délce několika desítek metrů silnici, vévodí opravdu pořádná nástěnka „fan klubu“ Vinetou a Old Shatterhanda, kterou zde instalovali nadšenci z Michalovců; nástěnka plná fotek, za které bychom v dobách našeho mládí dali cokoli. Tulove Grede nenajdete v lezeckém průvodci Chorvatska; informace o cestách jsou jen na FB a trošku na webu, takže není úplně snadné se zorientovat. Pojali jsme to jako průzkum bojem a setrvali dva dny. Jeden jsme věnovali turistickému výstupu na nejvyšší vrchol Tulovo Grede a druhý nalezení a posléze vylezení třídílkové rajbasové cesty. Shrnuto a podtrženo - pevný, kvalitní vápenc, jednodílkové, dvou i vícedílkové cesty, spíše těžší, a hlavně rajbasy. Těch odjištěných cest není moc, takže pro dělníky skal ráj.

Podél úpatí monumentálního věčitého masivu jsou desítky větších i menších louček ukrytých mezi bělostným labyrintem skal a skalek. Romantičtější místo na pohodový bivak málokde najdeš – zvláště když tě zde hned první noc přivítá úplněk. Jediné, co zde

chybí je voda. To jsme věděli a proto jsme přijeli vybaveni plným kanystrem, petkami s vodou a rozumnou zásobou piva a vína. Vše jsme schovali do jedné ze stovek skalních prohlubní, abychom tekutiny uchránili před třicetistupňovým vedrem, a vydali se na kopec. Po dobytí vrcholu a několikahodinovém taláčení se v horku jsme zamířili zpět k naší zásobárně tekutin hnání vidinou vychlazeného piva, ale nic jsme nenašli. Pod vlivem sebekritického zhodnocení našich paměťových koeficientů jsme opakovaně prolustrovali řadu dalších prohlubní, děr a závrtů, a dospěli k závěru, že naši zásobárnu musel někdo vykrást. Jediným sprostým podezřelým byl bača žijící v kamenném domě pár stovek metrů pod sedlem. Honza s Jirkou se za ním vypravili, pro větší důraznost trestné výpravy autem. Bača poznal, kolik uhodilo, jakmile zastavili před jeho domem, a jal se vracet zabavené nápoje: Nejdřív kanystř a petky s vodou, po chvíli váhání víno a nakonec zbytek piva, s omluvou, že „Karlovačko vypil“. Před spravedlivým trestem se zachránil kvalitní travaricou, kterou všichni tři stvdřili česko – chovatřské bratřství. Howg.

Našř třetř lezeckou destinací byla nám již známá oblast Dabarski Kukovi ve Velebitu, kde jsme si zopakovali pár cest z minulé výpravy a vzpomněli na příhodu s medvědem. Tábořiště bylo jako před pár lety – louka mezi skalami, bez vody a jakýchkoli zechtělostř, stará kadibudka, ohniště a lezci. Turismus se ale pomalu vkrádá i sem – přibřly turistické značky, ukazatele a výletníci... Další přírodní romantika bere pomalu zavrě...

No a pak už jen domů, do lékárny, do Liboce...

Boženka Valentová
Supervizor: Brťák

VATERLAND V LIENZSKÝCH DOLOMITECH

Cílem těchto řádků je naznačit, že HK RAČ, Alpin 1 a dokonce i HO Prachatice jsou stále ještě horolezecké, nikoli cyklistické a turistické oddíly.

Při každoročním horolezeckém výpadu do hor, který už pár let podnikáme pod vedením zkušených horolezeckých instruktorů Míry Michlíka a Jakuba Nepustila, je stále těžší

najít oblasti s cestami pro lezce našich kvalit – přiměřeně obtížné, orientačně nekomplikované, přátelsky zajištěné (plezír!) a hlavně dostupné, protože kolena většiny účastníků výpravy jsou ochotna strpět v horském terénu max. 45 minut chůze. Letos padl los na Lienzské Dolomity a Karlsbader Hutte (2.260 m n.m.) , v jejímž okolí se v dosažitelné vzdálenosti nachází několik schůdných vícedélek, jednodélkové skalky pro případ špatného počasí, ferraty, turistické cesty a pleso toho času pokryté ledem pro otužilce a kachny vzor Brťák. Domácké prostředí chaty založené karlovarskou sekcí Deutsche Alpenverein, umocňuje hned u vchodu velká mapa části dnešního Německa a Česka s velkým nadpisem Vaterland. Podařilo se nám vylézt krásnou, třisetmetrovou Gamsplatte na Kleine Gamswiesenspitze za 4+/5-, a dlouhou, lehčí, originálními historickými „háky“ zajištěnou cestu na Laserzwand. V dalším rozletu nás zastavil déšť a Jakubovo lýtko polité vroucí hovězí polévkou, které vyžadovalo, i přes bleskové chlazení sněhem zásah lékaře v Lienzu, takže na Karlsbader Hutte budeme muset znovu. Doporučujeme i ostatním horolezeckým „začátečnickům a konečníkům“.

Lezecký tým: Míra + Eva, Jakub + Mírův dávný kamarád z mládí Jaromír, Honza + já.

[Karlsbaderhütte Klettertouren - Kals am Großglockner Tourismus Websites \(karlsbaderhuetten.at\)](http://karlsbaderhuetten.klettertouren.com)

Boženka Valentová

DOBŘÍ DEN, PANE MINISTŘE

Měli jsme mezi kamarády 2 ministry, ten s malým m skončil před lety svoji pouť v Roháčích, ten se dvěma velkými M doputoval letos. Kámoš Martin – pár vzpomínek pro všechny „notorické nevyklaněče“ i „vyklaněče“

Krkonoše, Valšovky, konec 80. let: Na Silvestra jedeme z Valšovek i s pětilým Kubíčkem na běžkách na Černou horu do Bufetu pod starou lanovkou a po konzumaci potmě zpět. Kubíčka vezeme mezi lyžemi a Martin mu zakrývá oči, aby se z kopce nebál, se slovy: Neboj, teď jedeš na moje“.

Rakousko, dvoudenní skialpový výlet: Sobotní výstup na kopec, po kterém se Martin spokojeně uvelebí v autě na matraci a setrvá v ní v plné výzbroji, s pípákem na břiše, který ho musí při ležení ve spacáku nutně tlačit, až do nedělního odjezdu.

Ostrov, jarní lezení: Martin vysypává pod skalami starý batoh, ve kterém sice chybí sedák či lezačky (už přesně nevím), ale zato jsou v něm boty na běžky.

Krkonoše, noční cesta na Klínovky z kraje 90. let: Jdeme na Teslu ze Strážného, protože poslední lanovku ze Špindlu jsme nestihli. Jindy úmorná cesta v zimě a ve tmě ale utíká, protože ji Martin doprovází výkladem o všech hvězdách, které jsou na krkonošském nebi v mrazivé noci vidět.

Martin se ke hvězdám vrátil, a když mu bylo dobře, jezdil je fotit k Pepisovi do Klokočí. Plán odletět do Namibie, kde prý je nebe nejkrásnější, už bohužel nevyšel.

Boženka Valentová

Tak pro mne je i dodnes nezapomenutelný start Martina do horolezení v našem HOSpo, který se možná vůbec poprvé odehrál v Srbsku, kam jsme přijeli vlakem poměrně v silné sestavě za asistence Hynka, Miloše... a dalších starců, kteří možná ani nebyli v našem dnešním věku. Tuším tak rok 1980.

Na mne, tehdy již "zkušeného borce" a instruktora připadla dvojka: Motor/Nemotor z hantýrky Věry Vlčkové, jak je otypla na cvičení oddílu v út/čv. Druhý - nemotor byl Bořek. No, hned 3 m nad zemí jsem se tam nějak zaprásknul v klouzavé 4ce a s velkým hrdinstvím jsem tu 4-5 rajbasovou prasárničku dotáhl k nějaké skobě a pak konečně naštěstí zaštandoval za kořenový systém jakési břízky v lámavém vršku horní galerie..., Ale že by to bylo něco lákavého?? Spíše pro ostudu. Kluci to naštěstí neodradilo, zkoušeli, a nakonec dolezli a pak i s jištěním slanili... Ale výsledek byl takový rozpačitý.

Z pozdější vysokohorské scenérie si pak vybavuji, jak Martin Na Kavkaze, rok 1986, odjel po mazlavém svahu Snad Donguz Orun a zbytek výpravy si léčil odřený levý bok, kterým to odjetí relativně šťastně přestál. Snad si další vzpomenu více. Ale vypadalo to dost nebezpečně.

Jedním z lezeckých vrcholů byly únorové Sněhové věže z Černé Javorové doliny, kde se Martin držel vzadu, ale na hřebenu se třetí den probral a organizoval sestup a celou tu techniku a orvané vrcholové družstvo už správně odhadl za zcela dále nepoužitelné. Z akce jsou i některé fotky.

A pak se s Martinem hezky a vesele popíjelo a třeba i zpívalo na HP: "Až ztichnou bílé skály..."

Petr Adrián

JAK SE POHYBOVAT PO TENKÉM LEDĚ

Střípky z třetí výpravy na Vranov

Na ledu konečně k zářícímu Bítovu

Bruslil jsem několikrát po Vranovské přehradě, ale nikdy se mi nepodařilo vidět z ledu sluncem ozářený hrad Bítov. Vždy byla mlha nebo alespoň pošmourno pod mrakem. Letos jsme na led nastoupili v Bítovské zátocy. Tady byl led pocukrován malým popraškem sněhu. Vzhledem k tomu, že se po ledu v době oblevy proháněl dav bruslařů, bežkařů a chodců, nebyl

led valné kvality. Vyjeli jsme za zátoky, kde byl led sice stále mírně hrbolatý, nicméně mnohem kvalitnější, střídavě bílý a černý. Vyfoukané kusy černého ledu se střídaly s kousky navátého sněhu. Kluci měli pro tento typ ledu výraz dalmatin. Projeli jsme místem kde bývá výrazná prasklina. Tentokrát byla téměř neviditelná, jen u pravého břehu byl pruh nezamrzlé vody. Všechno se jiskřilo na plném slunci. Plechová obloha bez mráčku dávala naději, že konečně spatřím nádhernou siluetu sluncem ozářeného Bítova z ledové hladiny. Objeli jsme poslední pruh skal a opravdu se vynořil krásný a majestátní. Však nám tyto scenérie závidí i Skandinávci. Oni prostě nemají Zvíkov a Orlický nebo Bítov a Cornštejn.

Ledoběžkař plave, ledoběžka neee

Poklidně jsme objeli po Želetavce ostroh kolem hradu Bítov a dojeli jsme podél levého břehu k místu, kam zasahoval pruh vody proudící řeky. Tudy se dál nedalo pokračovat, po krátké přestávce se Honza kousek vrátil, přejel k pravému břehu a pokračoval dál. Vydal jsem se za ním. V okamžiku, kdy jsem objížděl konec vodního pruhu, na druhé straně začalo drama. Ledoběžkař Jelen se přiblížil příliš blízko k vodě a propadl se. Za hlasitého povzbuzování ostatních se na chvíli stal

středem zájmu fotografů a filmovou hvězdou. Poměrně svižně se mu podařilo dostat na led, ale bez ledoběžky. Všichni jsme se rychle vrátili k obrovské díře plné ker. Honza navrhl, že by se měl V do díry znovu ponořit a nahmatat ledoběžku. Tak se také stalo. Jelen se sice bez viditelného nadšení zajištěn mojí házečkou opravdu ponořil do vody ale bez úspěchu. Zjevně velmi prokřehlý už nebyl ochoten pokračovat v dalším hledání. Přišla na řadu dlouhá bidla. První bylo příliš slabé a zlomilo se. Příliš jsme nevěřili, že by se nám podařilo dostat ledoběžku z 2,5 m hlubokého bahna. Honza byl ale neúnavný, přinesl delší a silnější bidlo a tím

se mu podařilo ledoběžku nalézt. Po chvíli se stal zázrak a řídítka ledoběžky se objevila nad vodou. Petr přispěchal s druhým bidlem a ledoběžku se podařilo bidlařům dostat k okraji ledu. Pro změnu přišla na řadu lasa. Radkovi se podařilo vrhnout laso tak šikovně, že chytil do oka řídítka. Začal jsem mu pomáhat pomocí lana vytahovat ledoběžku z vody, ale ta se zase zachytila o okraj ledu. Opět nám pomohla dlouhá bidla a ledoběžku nadzvedla. Za společného úsilí bidlařů a kovbojů se konečně podařilo dostat ledoběžku na led, aby se mohla prohánět ještě celý zbytek dne po parádním ledu Vranova.

Neúnavný bruslař Stodola

Honza je naprosto neúnavný průzkumník. Vždy daleko před námi prozkoumával taje, slabiny, ale i naopak silná místa vranovského ledu. Ke konci bruslení ledoběžkaři Jelen a Honza udělali na břehu oheň pro opečení buřtů. Když jsme přijeli

k ohni, zjistil Honza, že má hořčici v asi 1,5 km vzdáleném autě. Nelenil a dobrušlil pro ni. Mezitím mu Petr opekla buřta. Honza přijel s hořčicí, popadl buřtu a okamžitě s ním odjel v plné rychlosti za dalšími průzkumy a kilometry. Když jsme už opravdu končili v bitovské zátoce, zjistili jsme se, že naopak chybí Petr Špůrek. Honza se obrátil a hbitým bruslením se rozjel Petra hledat. Není divu, že jsem si naměřil 40 km ujetých kilometrů, další měli kolem 45 a Honza hádejte – rovných 70.

Kdo dojede dál

Na konci vzduť přehradu se uprostřed řeky před posledním obloukem před Podhradím nad Dyjí začala objevovat voda. Jeli jsme podél levého břehu ve stopách Honzy, který uháněl tradičně daleko před námi. Dojeli jsme k padlému stromu, kolem kterého byl slabší mokvající led. Stopy Honzy prokazatelně vedly přes strom. Kluci měli z překonání stromu evidentně obavy. Namítl jsem, že Honza toto místo překonal. Bylo mi řečeno s patřičným důrazem, že to je ale Honza! Vzpomněl jsem si na už legendární větu, že tady bruslí rusalky ,lesní víly, Honza Stodola a jiné nadpřirozené bytosti.

Nicméně jsem se pokusil strom překročit. Vida jde to, a to nejsem nadpřirozená bytost, naopak velmi opatrný bruslař. Ostatní mě následovali dál. Pokračovalo se už po náledí podél otevřené vody. Led začal mírně popraskávat. U schůdků vedoucích z jedné chaty k vodě jsem usoudil, že tady je

hranice mé odvahy. Stejněho mínění byl Radim. Ostatní se ještě odvážili kousek pokračovat v Honzových stopách. Stejně se, tuším dostal nejdál on. Na druhé straně jsme po proudu po slábnoucím ledu dojeli nejdále k zákrutu za poloostrovem Babka. Dojeli jsme až k naprostému konci ledu, dále až k obzoru byly pouze vlnky. Kluci fotili unikátní fotky na kraji ledu, zatímco já jsem měl hrozný hlad a na židli blízke chaty jsem konečně získal , abych si po několika hodinách jízdy snědl svoji bagetu.

Jak Pražáci otevřeli kaňon Prýglu

Díky Ondrovi H a jeho zprávě na facebooku jsme se dozvěděli, že na větší části Brněnské přehrady je sklo. Podle meteorologických předpovědí se mělo v pondělí v Čechách postupně zatahovat, zatímco na Moravě mělo být ještě celý den slunce. Proto jsme s Petrem neváhali a vyrazili na Moravu. Zaparkovali jsme na parkovišti u

dětského hřiště Rokle asi 2,5 km jihozápadně od hradu Veverčí. Po ledě podél jižního břehu se už proháněly desítky bruslařů. Jejich stopy však končili před nejužším skalnatým místem Brněnské přehrady. Tady jsme potkali mého dávného známého z cestování Petra Jahodu. Testoval tu led a zjevně měl záslusk na projetí kaňonu Prýglu. Ale ani on se zatím neodvážil jet dál. Led tu byl velmi kvalitní a silný kolem 7 cm.

Pěta si pořídil na břehu testovací tyč, já jsem mu pomáhal v testování svými bežkařskými hůlkami. Opatrně jsme pokračovali dál. Projeli jsme bez problémů podél prvního pásma skal. Občas se od skal ozvala rána praskajícího ledu. Hladina mírně poklesla a led přimrzlý ke skalám po našem

projetí se odlomil. Petr Jahoda nám zmizel z dohledu, zatím se s námi stále neodvážil jet. Projížděli jsme naprosto panenským terénem, velmi opatrně jsme objeli další pásmo skal. Před námi byly další kolmé skály padající do ledu. Za nimi jsme již viděli stopy bruslaře, který přijel z druhé strany od Veveří. Ještě chybělo asi 15 metrů, led

začal mírně popraskávat, jeho tloušťka asi klesla k 5 cm. Ale potom jsme již dosáhli již probruslený led, kaňon Prýglu byl zdolán! Po stopách našeho předchůdce jsme potom již pokojně dobruslili až k mostu pod hradem Veveří. Voda tu je v zákrutu velmi mělká, pod našima nohama se proháněla hejna ryb. Led uprostřed byl již hrbolatý, při nižším vodním stavu přehrady tu již teče řeka. Přesto jsme bez problémů přešli na severní břeh a podél skály s křížem jsme projeli pod mostem. Dál se dalo pokračovat po náledi po levém břehu. Náled' byla velmi kvalitní. Nyní jsme již byli na Svratce. Dojeli jsme až ke skalám. Pro další postup by se zřejmě muselo přejet na druhý břeh, nám se ale stýskalo po hladkém skle přehradu a proto jsme se začali vracet. V místě s mělkou vodou jsme potkali Petra Jahodu, i on se nakonec odvážil projet kaňon v našich stopách. Byl nadšený a pozval nás na občerstvení. Koupil dům přímo u přehradu a po ledě se proháněl se svým malým synem. Průjezd kaňonu Prýglu jsme oslavili frtánem a pivem. Dokonce jsme dostali i slaninu vyuzenou v komíně jeho domu. Dále jsme pokračovali po nádherném skle široké části přehradu. Zrcadlo končí několik set metrů před přehradou, tady po nekvalitním šedém ledu bruslila půlka Brna. Led tu byl již velmi silný a vyhovoval tloušťkou i úřadům. Přesto čím dál více lidí se odvažovalo na kouzelné zrcadlo, které doslova přitahovalo svou magickou silou. Ještě jednou jsme si projeli kaňon, tentokrát už skrz něj vedla doslova dálnice stop místních bruslařů. A tak Pražáci pro Brňáky otevřeli kaňon Prýglu.

Kamila a Libor Hnykovi

Nečranice

Vranov

I ferratami živ je člověk (a Šárka s táborem Dobrodruh)

HOROGURU

vtrhlo do Labáku jako velká voda

Informace ČHS

horosvaz.cz

E-SHOP, ČLENSTVÍ A POJIŠTĚNÍ

Průkazy, balíček Trio a pojištění (nejnižší varianta) lze objednat prostřednictvím předsedy HO nebo přímo na e-shopu. Pokud se hlásíte ke členství v RAČi, tak vezte, že naše číslo je 48.

Vyberte jednu z variant nabídky, vyplňte potřebné údaje a uhradte vše prostřednictvím platební brány (on-line). Vzápětí obdržíte e-mail potvrzující objednávku a poté e-mail potvrzující platbu.

Doporučujeme ČHS Trio, které zahrnuje členství v ČHS, členství v Horolezeckém svazu Slovinska (PZS) s členskými výhodami (slevy na chatách) a cestovní pojištění UNIQA. Při jeho zakoupení získáte slevu v rozmezí 15 - 20% z celkové ceny.

Členský průkaz ČHS si můžete objednat zcela samostatně, nebo společně s cestovním pojištěním UNIQA

Pokud již máte průkaz ČHS, můžete si samostatně koupit cestovní pojištění UNIQA a obdobně se můžete k již zakoupenému pojištění připojistit.

Pojištění odpovědnosti členů ČHS: Pojištění je poskytováno na základě rámcové smlouvy mezi ČHS a pojišťovnou Kooperativa. Pojištění je automatickou součástí členství v ČHS u členů, kteří jsou starší 18 let a mají platný členský průkaz. Pojištění platí od roku 2021.

Úrazové pojištění: Je poskytováno na základě rámcové smlouvy mezi ČOV a Pojišťovnou VZP, a.s. Vztahuje se výhradně na organizované akce, které pořádá ČHS a jeho oddíly, komise apod. Pojištění je automatickou součástí členství v ČHS, nelze je individuálně sjednat.

Pojištění odpovědnosti trenérů a cvičitelů: Je poskytováno na základě rámcové smlouvy mezi ČOV a pojišťovnou Kooperativa. Pojištění se vztahuje na trenéry, cvičitele nebo instruktory, kteří vykonávají trenérskou apod. činnost ve sportovních klubech, tělovýchovných jednotách a sportovních svazech. Pojištění je automatickou součástí členství, nelze je individuálně sjednat.

ČHS Trio

Prináší vám vše, co můžete potřebovat – od spolehlivého pojištění přes 50% slevy na ubytování v alpských chatách po celé Evropě až po členské výhody Českého horolezeckého svazu.

Co přesně ČHS Trio obsahuje?

Cestovní pojištění UNIQA

Unikátní pojištění vzniklo ve spolupráci ČHS s Pojišťovnou UNIQA a.s. Lze ho sjednat pouze prostřednictvím sekretariátu ČHS, nikoli v pobočce pojišťovny.

Jedná se o celoroční pojištění, které se vztahuje i na horolezectví, vysokohorskou turistiku, ferraty, skialpinismus, vodní sporty, ježdění na horských kolech, kitting a další sporty, včetně účasti na sportovních soutěžích.

Výhody:

Pojištění se vztahuje na jakýkoli pobyt v zahraničí. Nejen lezení, ale i pobyt u moře, poznávací zájezd, ozdravný pobyt, kurz či školení v zahraničí.

Asistenční služby—komunikace v češtině, podmínky a pojistné částky pro jednotlivé varianty najdete na webu.

Krytí nákladů na záchrané operace (horská služba, využití vrtulníku).

Pojištění není omezeno nadmořskou výškou, ve které k případnému incidentu dojde.

Ubytování v alpských chatách a další výhody

V rámci balíčku získáváte členství v Slovinském horolezeckém svazu (PZS – Planinska zveza Slovenije), díky kterému můžete využít až 50% slevy na ubytování ve více než 1300 alpských chatách v Rakousku, Německu, Francii, Itálii, Švýcarsku, Španělsku, Slovinsku, a dokonce i Lichtenštejnsku. Můžete si tak pořádně užít hory a ušetřit za ubytování, které může být v některých zemích nákladné. Roční poplatek za balíček ČHS Trio se vám může rychle vrátit. Stačí přespát 4 až 5 nocí na horské chatě v Alpách.

Členství v ČHS

Lezete rádi po skalách? Český horolezecký svaz se stará o váš komfort a bezpečnost při lezení. Členstvím se tak podílíte na údržbě skalních oblastí po celé České republice.

Co pro vás děláme?

Provádíme kontrolu a údržbu fixního jištění a celkovou údržbu skal.

Vyjednáváme povolení lezení s orgány ochrany.

Školíme správce skal a financujeme nákup materiálu na údržbu (více než 1,5 milionu Kč ročně).

Naši správci ročně umístí téměř 7000 kusů nových jištění.

Navíc členové ČHS mohou zdarma využívat knihovnu s průvodci, knihami a časopisy s lezeckou tematikou z celého světa. Momentálně je v knihovně více než 2500 titulů. Členové ČHS mohou využít nabídku kvalitního lezeckého vzdělávání. Kurzy podle standardů UIAA jsou nejen pro instruktory a trenéry, ale také pro řadové lezce. Na každého člena ČHS se vztahuje základní úrazové pojištění při organizovaných nebo oddílových akcích.

Členové ČHS mají nižší startovné na závodech, které organizuje ČHS.

WRC 2021

závodník	Jizer.LOB 30.ledna		Bogan 20.února		Bučiny 10.-18.4.		Boudecká 25.dubna		Choustník 22.května		Brdy 12.června	
	délka	5 hodin	11-27 km	4 hod.	35km/47km	5 hodin	6 hodin					
	poř.	body	poř.	body	;	body	poř.	body	poř.	body	poř.	body
Zdeněk Sedláček	##	22,76	1	25,	17	16,76	9	18,4	1	24,67	3	30,64
Honza Šabata	55	10,12	##	24,29	15	16,95	27	14,8	12	17,33	12	17,07
Viktor Slavík	13	19,4	3	24,29	##	19,42	6	19,	1	24,67		,
Olda Adámek	43	13,3	15	20,	10	17,64	8	18,6	8	18,	15	13,85
Lenka Sedláčková	##	22,76	7	17,	17	16,76	4	17,67	18	16,	3	30,64
Honza Kábrt	25	17,14	11	21,43	5	18,95	33	13,6	11	17,53		,
Vláda Martinovský		,		,	21	16,51	9	18,4	##	20,67	2	31,45
Vláda Weigner	24	17,86	##	24,29	30	12,9	36	13,		,		,
Jan Šercl	35	15,62	8	22,5		,	25	15,2	10	17,8	9	19,22
Martin Forejt	17	18,18	9	16,	28	13,09	11	18,	3	20,67		,
Boženka Valentová	25	17,14	5	18,		,		,	11	17,53		,
Miroslav Michlík	32	15,88	7	22,86	29	12,97		,		,	6	25,26
Romana Vaňková	43	13,3		,	10	17,64		,	8	18,	21	12,56
Ondra Svoboda	28	16,82	5	23,57		,	17	16,8	5	19,33	5	26,39
Štěpán Plašil		,		,		,	13	17,6	9	18,	24	8,39
David Hrabánek	30	16,52		,		,		,	25	11,34		,
Václav Kroupa	16	18,26		,		,	15	17,2		,		,
Radka Šerclová	53	11,44	8	22,5		,	25	15,2	10	17,8	9	19,22
Lída Šabatová	51	11,86	6	17,5	30	12,9		,	20	14,74		,
Vašek Svoboda		,	5	23,57		,	16	17,	5	19,33	5	26,39
Eva Michlíková	49	12,08	8	16,5	29	12,97		,		,	16	13,07
Milan Komanč Horký	11	19,76		,	6	18,64	14	17,4		,	2	31,45
Pepa Čapek		,	12	21,07		,	7	18,8		,	4	28,33
Libor Hnyk	14	18,84		,	14	16,98		,		,	##	30,64
Pavel Milenovský	41	15,04		,		,		,	12	17,33	8	20,73
Kamila Hnyková	51	11,86		,	14	16,98		,		,	##	30,64
Hynek Urban		,		,		,	28	14,6		,		,
Pavel Kurz	3	22,76		,		,		,		,		,
Jiřina Krauskopfová		,		,		,		,	22	14,	8	20,73
Dalibor Gut		,		,		,	35	13,2	24	12,01		,
Honza Štykar		,		,		,		,		,		,
Lenka Nováková		,		,		,		,		,		,
Petr Adámek	43	13,3	9	12,78		,		,		,	15	13,85
Martin Adámek	43	13,3	9	12,78		,		,		,	15	13,85
Silvie Slavíková	21	17,88		,		,		,		,		,
Pavel Hokr		,		,		,		,		,		,

Kompl. výsledky letošního i starších ročníků WRC najdete na hk-rac.cz

Royal Alpine Club

Slavk.les 18.září		Jizerky MTBO 2.října		Prachov 9.října		Liška 16.října		OBPH 12.-13.11.		součet bodů	WRC	
6 hodin		6 hodin		5 hodin		5 hodin		8 + 2,5h				
poř.	body	poř.	body	poř.	body	poř.	body	poř. v kat.	body			
		##	26,5	5	16,05	11	14,33	65	36,5	231,61	Zdeněk Sedláček	1
16	14,26	13	13,5	##	17,1	21	8,33	69	35,	188,74	Honza Šabata	2
				1	20,	13	12,	42	41,5	180,28	Viktor Slavík	3
15	16,	7	18,75	7	15,8	32	4,	##	23,	178,94	Olda Adámek	4
		##	26,5	5	16,05	11	14,33			177,71	Lenka Sedláčková	5
		10	15,75	3	17,1	18	9,33	##	28,5	159,34	Honza Kábrt	6
3	25,59	2	30,75							143,37	Vláďa Martinovský	8
##	25,59					7	17,67	##	23,	134,30	Vláďa Weigner	9
11	20,17	8	17,25							127,76	Jan Šercl	11
##	25,59					11	14,33			125,87	Martin Forejt	12
		10	15,75	3	17,1	18	9,33	##	28,5	123,36	Boženka Valentová	13
		11	15,5					99	28,5	120,96	Miroslav Michlík	14
15	16,	7	18,75					##	23,	119,26	Romana Vaňková	15
		12	14,							116,91	Ondra Svoboda	16
						2	20,33	30	46,5	110,83	Štěpán Plašil	17
8	21,72	14	12,25	16	10,25			65	36,5	108,58	David Hrabánek	18
2	27,52	3	26,5	##	17,1					106,58	Václav Kroupa	19
		8	17,25							103,41	Radka Šerclová	20
14	17,42	16	9,5	15	10,35	23	8,			102,26	Lída Šabatová	21
		12	14,							100,29	Vašek Svoboda	22
		11	15,5					99	28,5	98,62	Eva Michlíková	23
						29	4,67			91,91	Komanč Horký	26
7	22,7									90,91	Pepa Čapek	27
		6	22,							88,46	Libor Hnyk	28
13	18,25	9	16,							87,35	Pavel Milenovský	29
		6	22,							81,48	Kamila Hnyková	30
						3	19,	31	46,	79,60	Hynek Urban	31
								4	56,5	79,26	Pavel Kurz	32
13	18,25	9	16,			21	8,33			77,31	Jiřina Krauskopfová	33
				17	10,	26	6,33	##	23,	64,54	Dalibor Gut	37
								##	60,	60,00	Honza Štykar	38
								##	60,	60,00	Ploutvička	38
				7	15,8	32	4,			59,72	Petr Adámek	40
				7	15,8	32	4,			59,72	Martin Adámek	40
								42	41,5	59,38	Silvie Slavíková	42
						16	10,33	34	44,	54,33	Pavel Hokr	46

CAMP ŠEDÉHO VLKA

Tábory s Honzou Šabatou

Letovní letní tábor byl docelašle vydařený, blbli jsme kam na lochi, plavali v řice, hráli hry, chodili na výlety, jezdili na kole i na bruslicích a samozřejmě lehli. Tábor se odehrával tak, že jsme přijeli a udělali jsme si krásný a útulný tábor a pak už byly hry a mi chodili na výlety. Každý den jsme vstávali brzo (v 8:00) a měli jsme šeky, na které byly úkoly. Každý si vstal jeden a musel ho splnit. Byl tam například ranni ponor v řice, výlet na vrbu, výlet na chůdkách se nejvíce kroki... byla to velká zábava. Na táboře jsem se naučila chodit na chůdkách a další věci. Poslední den byl ale ovšem nejlepší, protože byl den odjezdu. Mno jsem si ho užila.

Tábory s Honzou Šabatou jsou zábavní, hodně se tam lochi na výlety a nebo i jezdí na výlety. Hrájí se tam hry, soutěže a někdy se tam nemůžeme nudit, ale už je to fajn, letní, potování a nebo zimní tábor. Na konci tábora je většinou nějaká soutěž nebo hra u které je nějaký odměna. Tábor je zábavný a spousta je to všem

Hraběnka Taxis-Viky

Royal Alpine Club

OBPH

KALENDÁŘ AKCÍ RAČ 2022

15.1. <i>organizátor:</i>	Jizerský LOB Jenda Sedláček	W R C běžky LOB
5.2. <i>organizátor:</i>	Jeseníky Boganův memoriál Martin Zicha, Vláda Weigner	W R C běžky
2.4. <i>organizátor:</i>	Otvírání skal OB Míra Michlík	OB
09.04. <i>organizátor:</i>	Berounské Bučiny MTBO Viktor Slavík, Pavouck	W R C MTB-O
23.04. <i>organizátor:</i>	VIPrahý BAJKonur MTBO VIPrahlo	MTB-O
24.04. <i>organizátor:</i>	Boudecká rokle MTB Karel Berndt, Radka Koláčná jr.	W R C MTB-O
07.05. ? <i>organizátor:</i>	Jasoň & Drsoň Hynek Urban, David Hart	MTB-O+OB skorelauf
21.5. <i>organizátor:</i>	Choustník memoriál L.Koubíka P.Koubík, Vl.Martinovský	W R C MTB-O
28.-29.5.? <i>organizátor:</i>	Hokří skály Slávek Hokr	horo
04.06. <i>organizátor:</i>	Brdy MTBO Libor Hnyk	W R C MTB-O
17.09. <i>organizátor:</i>	Slavkovský les MTBO Vláda Weigner, Martin Forejt	W R C MTB-O
01.10. <i>organizátor:</i>	Prachovské vyhlídky Honza Šabata, Venca Kroupa	W R C HOB
08.10. <i>organizátor:</i>	Jizerské hory MTBO Zdeněk Sedláček	W R C MTB-O
22.10. <i>organizátor:</i>	Hon na lišku Milan a Mariana Hokrovi	W R C horo OB
5.11. <i>organizátor:</i>	Heřmáneckej Voryjenták Mirek Michlík, Alpin 1	? noční OB
11x18.11.? <i>organizátor:</i>	OBPH - horoorienták Daniel Pek, Šimon Navrátil	W R C horo OB
25.-27.11.	Poslední slanění ALPIN a RAČ, Tisá	horo, MTB voda, lyže
07.01.2023 <i>HO Bohnice</i>	Holý vrch - první slanění svažené víno a tradiční horol. seminář	horo

R A Č 2022

	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Po	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Út	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
St	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Čt	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Pá	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
So	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Ne	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26

	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec
Po	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Út	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
St	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Čt	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Pá	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
So	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25

Sleva pro členy a hosty horolezeckého klubu RAČ

Firma SPkolo, jejíž majitele znáte z různých cyklistických a orientačních akcí včetně našeho klubového seriálu WRC, poskytuje našim platícím členům a hostům na prodej zboží a práci v cykloservisu velkou slevu: Sídílí v Olbrachtově ul.1 blízko Budějovického nám.

- 10 % na zboží
- 15 % na servis a vybrané produkty
- Na výrobky Specialized dle druhu zboží (zkuste, co s Michalem nebo Romanem ukecáte :-)

Nárok na slevu se kontroluje podle aktuálního stavu seznamu na klubových stránkách – viz „kontakty“
Otevírací dobu, informace o prodáváných výrobcích a zajímavosti z různých akcí klubu SPkolo se dozvíte na jejich stránkách – odkaz logo v hlavičce na webu Rače.

**Horoguru junioři v Labáku
pod vedení Juráše
Viz obálka**

